

Erstatningsrett/Personskade:

Erstatningsrett, er reglene om plikt til økonomisk dekning av tap eller skade påført andre ved en skadevoldende handling eller hendelse.

Erstatningsretten behandler vilkårene for at skadevolder skal bli erstatningspliktig overfor skadelidte. Når det er konstatert at skadevolder er ansvarlig, må det tas stilling til hvor mye skadevolder skal betale til skadelidte. Erstatningsretten behandler derfor både vilkårene for erstatningsansvar og utmålingen av erstatningskravet. Ved utmålingen av erstatningskravet skal skadelidte ha erstattet sitt fulle økonomiske tap. Erstatningen skal fastsettes slik at skadelidte kommer i den samme økonomiske stilling som han var før skaden inntraff.

Erstatningsretten gjelder både for personskade, tingskader og annen formuesskade.

Erstatning ved personskade reiser særlige problemstillinger, og det er kun personskadeerstatningsretten som vil bli omtalt i det følgende:

For at erstatningsansvar skal foreligge, må tre vilkår være oppfylt. Det må foreligge en skade, et ansvarsgrunnlag og årsakssammenheng mellom ansvarsgrunnlaget og skaden/økonomiske tapet.

En personskade kan både være av fysisk eller psykisk art og oppstå på svært ulike livsområder. Personskaden kan oppstå i næringslivet, i trafikken, i arbeid, under behandling på sykehus og andre helseinstitusjoner, på idrettsbanen, som fritidsskader osv.

I norsk rett har vi to hovedformer for ansvarsgrunnlag ved personskade. Ansvar på subjektivt grunnlag, dvs. at skadevolder har opptrådt uaktsomt/uforsvarlig, og ansvar på objektivt grunnlag, dvs. et ansvar uten skyld.

De fleste skadeforvoldelser ved personskade blir i dag erstattet på objektivt grunnlag. Lovbestemt objektivt ansvar har vi i dag i bilansvarsloven av 1961 som regulerer forsikringsselskapets betalingsplikt ved skade som en bil gjør. Objektivt ansvar følger også av yrkesskadeforsikringsloven for skader påført arbeidstakere mens de er i arbeid, og etter pasient-skadeloven for behandling av pasienter i institusjon under spesialisthelsetjenesten, kommunehelsetjenesten og under ambulanshelsetjenesten.

Ved en påført personskade kan skadelidte få erstattet flere forskjellige tapsposter. Tapspostene kan inndeles i et økonomisk tap og et ikke økonomisk tap. Utmålingsreglene ved personskade er lovregulert i skadeerstatningsloven kapittel 3 av 1969.

Erstatning for økonomisk tap er av forskjellig karakter. Det kan være tale om skadelidtes påførte og fremtidige utgifter i anledning skaden, eks. utgifter til legehjelp, medisiner, transport, leie av hjelp til å utføre arbeid i hjemmet, hjelp til stell og pleie osv. I tillegg til utgiftskrav som skadelidte har i anledning skaden, kan skadelidte også påføres et inntektstap som både kan oppstå i perioden fra skadedato til oppgjørsdato med forsikringsselskapet og i tidsperioden frem til pensjonsalder. Ved erstatningsutmålingen skal man finne frem til differansen mellom skadelidtes inntekt med og uten skaden.

Ved siden av erstatning for det økonomisk tapet, kan det ytes erstatning for visse ikke- økonomiske tap, nemlig men-erstatning som er kompensasjon for tapt livsutfoldelse og oppreisning.

Adius advokater har spesialkompetanse innenfor erstatningsretten generelt og innenfor personskadeerstatning spesielt. Ta gjerne kontakt for en uformell vurdering av din sak.